

Warszawa, dnia 24 lipca 2025 r.

DC.8361.12.2025

DECYZJA PO.274.ZSE.19.2025.PS

Na podstawie art. 91 pkt 25, art. 92 pkt 6 oraz art. 93 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 573) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy

Monice Gołaszewskiej

prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą:

SKLEP AGD MONIKA GOŁASZEWSKA

karę pieniężną w wysokości **5 000 zł** (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niewykonania obowiązku określonego w art. 37 ust. 4 w zw. z art. 37 ust. 1-3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

W toku kontroli w Sklepie przy ul. Przejazd 1 w Płońsku, gdzie przedsiębiorca udostępnia na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny stwierdzono niewykonanie obowiązku informacyjnego określonego w art. 37 ust. 4 w związku z art. 37 ust. 1-3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

UZASADNIENIE

W dniach 22-29.01.2025 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie Delegatura w Ciechanowie, przeprowadzili kontrolę przedsiębiorcy Moniki Gołaszewskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: SKLEP AGD MONIKA GOŁASZEWSKA.

W toku kontroli stwierdzono, że przedsiębiorca nie umieścił w widocznym miejscu w Sklepie przy ul. Przejazd 1 w Płońsku, gdzie udostępnia sprzęt elektryczny i elektroniczny, informacji dotyczących:

- 1) nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany,
- 2) nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony,
- 3) nieodpłatnego przyjęcia w jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych. Dotyczy to dystrybutorów prowadzących jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży wynoszącej, co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Powyższe narusza art. 37 ust. 4 w związku z art. 37 ust. 1-3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził:

Zgodnie z definicją wskazaną w art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, dystrybutorem jest osoba fizyczna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba prawna w łańcuchu dostaw, która udostępnia na rynku sprzęt.

Stosownie do art. 4 pkt 17 ww. ustawy, przez udostępnienie sprzętu rozumieć należy dostarczanie sprzętu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatnie lub nieodpłatnie.

W myśl art. 37 ust. 4 ww. ustawy, dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1-3. Dystrybutor udostępniający na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość jest obowiązany do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

Zgodnie z art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, iż kontrolowany przedsiębiorca Monika Gołaszewska prowadząca działalność gospodarczą pod firmą: SKLEP AGD MONIKA GOŁASZEWSKA, poprzez brak umieszczenia w widocznym miejscu w Sklepie przy ul. Przejazd 1 w Płońsku informacji wskazanych w art. 37 ust. 1-3, naruszył art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto wbrew przepisowi art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3, lub kto udostępniając na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

W myśl art. 93 ust. 2 ww. ustawy administracyjne kary pieniężne za naruszenia przepisów, o których mowa w art. 91 pkt 22-26 wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym 24.06.2025 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 61 § 1 i § 4 kpa, zawiadomił kontrolowanego przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przewidzianej w art. 91 pkt 25 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. W zawiadomieniu stronę pouczono o przysługującym jej prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona w piśmie z 02.07.2025 r. (data wpływu do Inspektoratu: 04.07.2025 r.) wyjaśniła, iż w jej ocenie ustalenia kontroli są niesłuszne ponieważ informacje, których brak został zakwestionowany, były umieszczone w miejscu sprzedaży w dniu kontroli tylko zawierały nieaktualną podstawę prawną. Podniosła, iż osobiście podała informacje do wglądu, poprzez odklejenie przeklejonej do ściany w sklepie informacji tak aby kontroler mógł lepiej wykonać zdjęcia. Wskazała, iż została poinformowana przez inspektorów o konieczności zaktualizowania podstawy prawnej, co też niezwłocznie uczyniła i przedmiotową informację umieściła w punkcie sprzedaży. Zaktualizowana informacja została również przekazana do Inspektoratu na wskazany adres mailowy. Strona podniosła, że podczas przekazania protokołu kontroli wniosła ustne uwagi i zastrzeżenie, odnośnie informacji, że była ona widoczna w momencie kontroli a w protokole jest jej brak jednak kontroler stwierdził, że żadnych konsekwencji z tego nie będzie, bo informacja została poprawiona i tylko dlatego strona podpisała protokół z kontroli. Strona poinformowała, iż była to jej pierwsza kontrola, prowadzi mały sklepik stacjonarny i nie zajmuje się sprzedażą wysyłkową. Podniosła, iż zaufała zapewnieniom Pani z kontroli i myślała, że wszystko jest zgodne a w tym przypadku możliwa kara pieniężna będzie dla niej dużym obciążeniem finansowym i wielkim rozczarowaniem ponieważ może zostać ukarana za przewinienie którego nie było. Strona argumentowała, że posiada informację, która była widoczna w dniu kontroli i jest dostępna do wglądu, a powyższą informację załączyła do pisma. W związku z powyższym wniosła o uchylenie wymierzenia kary pieniężnej. W jej ocenie kara byłaby niesłuszna, ponieważ informacja w momencie kontroli była umieszczona w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży tylko wymagał aktualizacji podstawy prawnej. Niedopatrzenie nastąpiło w skutek przeoczenia, które nie było celowe a wynikało z nadmiaru innych obowiązków wynikających z prowadzenia działalności gospodarczej.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę wyjaśnienia strony jednak nie widzi podstaw do kwestionowania ustaleń kontroli w zakresie stwierdzonej nieprawidłowości. Organ zauważa, że w toku kontroli podjęto wszelkie niezbędne czynności do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy poprzez wyczerpujące zebranie i rozpatrzenie materiału dowodowego, natomiast przedmiotowa decyzja została wydana na podstawie całokształtu tego materiału. W protokole kontroli jednoznacznie opisano stan faktyczny wskazujący na brak wymaganych informacji oraz pouczono stronę o ewentualnych konsekwencjach prawnych. Tym samym jednoznacznie stwierdzono stan naruszający przepisy prawa, co jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary. Jeżeli strona nie zgadzała się z ustaleniami protokołu kontroli, to miała prawo wnieść do niego uwagi. Strona nie skorzystała jednak z tego prawa. Wobec powyższego należy uznać, iż udokumentowane ustalenia kontroli są w pełni wiarygodne i prawidłowo odzwierciedlają stan faktyczny (teza analogiczna w wyroku NSA z dnia 21 czerwca 2016 r., sygn. II OSK 2568/14). Wskazać przy tym należy że twierdzenia strony, jakoby w trakcie kontroli była umieszczona informacja, o której mowa w art. 37 ust. 1-3 nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym, z uwzględnieniem fotografii

przekazanej przez stronę bowiem nie ma możliwości stwierdzenia kiedy przedmiotową fotografię wykonano. Poza tym trudno uznać za wiarygodne, iż w sytuacji gdy strona miała świadomość że zapisy w protokole kontroli są niezgodne ze stanem faktycznym, nie wniosłaby uwag do protokołu tylko dlatego, iż uważała że nie poniesie żadnych konsekwencji. Podkreślenia wymaga bowiem fakt, że w toku kontroli strona została o tych konsekwencjach pouczona, co też zostało odnotowane w protokole kontroli. Organ informuje, iż w toku postępowania wziął pod uwagę okoliczność naprawienia stwierdzonych nieprawidłowości.

Zgodnie z art. 93 ust. 3 ww. ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, przy ustalaniu wysokości kary, uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj naruszenia, zakres naruszenia, okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kary wziął pod uwagę przesłanki zawarte w art. 93 ust. 3 ww. ustawy i zważył, co następuje:

Stopień szkodliwości naruszenia:

Kontrolowany przedsiębiorca będący dystrybutorem nie spełnił obowiązków informacyjnych, tj. nie umieścił w Sklepie przy ul. Przejazd 1 w Płońsku w widocznym miejscu informacji dotyczących:

- nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany,
- nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony,
- nieodpłatnego przyjęcia w jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych. Dotyczy to dystrybutorów prowadzących jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży wynoszącej, co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Niespełnienie przez przedsiębiorcę ww. obowiązków informacyjnych utrudnia konsumentom zapoznanie się z informacjami odnośnie przysługujących im uprawnień w stosunku do odbioru zużytego sprzętu, a co za tym idzie może naruszać zasady gospodarowania zużyтым sprzętem.

Rodzaj i zakres naruszenia:

Naruszony został przepis art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym tj. brak umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Naruszenie ww. przepisów jest istotne z punktu widzenia konsumenta, a także z punktu widzenia zasad gospodarowania odpadami.

Okres trwania naruszenia:

Nieprawidłowości stwierdzono w dniu 22.01.2025 r. Przedsiębiorca poinformował o uzupełnieniu brakujących informacji.

Dotychczasowa działalność podmiotu:

W oparciu o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, ustalono że przedsiębiorca rozpoczęła wykonywanie działalności gospodarczej 14.09.2020 r. Organ nie stwierdził wcześniejszego naruszenia przez stronę przepisów o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

W ocenie organu nie zachodzą okoliczności wskazane w art. 93 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, które uzasadniałyby umorzenie przedmiotowego postępowania administracyjnego. Przepis ten przerzuca ciężar przedstawienia dowodów na stronę postępowania. Strona nie przedstawiła w toku postępowania administracyjnego żadnych dowodów, których ocena wskazywałaby na wystąpienie okoliczności wskazanych w ww. przepisie. Zakładając nawet inicjatywę dowodową dokonywaną z urzędu, brak jest w zgromadzonym materiale dowodów, które wskazywałyby na wystąpienie przesłanek określonych w ww. przepisie, które obligowałyby organ do umorzenia postępowania administracyjnego. Powyższy przepis nie ma więc zastosowania.

W ocenie Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w przedmiotowej sprawie nie zachodzą również okoliczności uzasadniające odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 kpa. Pomimo faktu zaprzestania naruszania prawa, waga naruszenia prawa nie może zostać uznana za znikomą. Strona naruszyła istotne obowiązki informacyjne, dzięki którym konsumenci mogą zapoznać się z przepisami prawa dotyczącymi ich uprawnień związanych z zużytym sprzętem, a także dzięki którym mogli określić miejsce zbierania zużytego sprzętu. Brak tych informacji mógł spowodować niezgodne z przepisami gospodarowanie przez konsumentów zużytym sprzętem. Ponadto nie ma zastosowania regulacja przepisu art. 189f § 1 pkt 2 kpa, gdyż za to samo zachowanie na stronę nie została uprzednio nałożona żadna z sankcji wskazanych w tym przepisie. Nie jest również możliwe zastosowanie odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 kpa, który stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 189f § 3 kpa, organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strony przedstawiły dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia. Organ zauważa, że charakter naruszeń, jakiej dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia. Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Wskazać przy tym należy, że usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r., sygn. akt VI SA/Wa 991/19). W przedmiotowej sprawie, przedsiębiorca zaprzestał naruszenia, jednakże nie usunął skutków naruszenia prawa, albowiem zaistniałe naruszenie prawa, stwierdzone w toku kontroli, nieodwracalnie pozbawiło pewną grupę konsumentów prawa do uzyskania przysługujących im istotnych informacji. Brak tych informacji mógł spowodować niezgodne z przepisami gospodarowanie przez konsumentów zużytym sprzętem.

Zgodnie z art. 92 pkt 6 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, administracyjna kara pieniężna, w przypadku, o którym mowa w art. 91 pkt 25 wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

Mając na uwadze powyższe oraz przesłanki określone w art. 93 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

uznał, iż przedsiębiorcy Monice Gołaszewskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: SKLEP AGD MONIKA GOŁASZEWSKA z uwagi na niewykonanie w Sklepie przy ul. Przejazd 1 w Płońsku obowiązków określonych w art. 37 ust. 4 w zw. z art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, należy wymierzyć karę pieniężną przewidzianą w art. 91 pkt 25 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, w wysokości, tj. 5 000 zł.

W związku z powyższym Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 93 ust. 6 i 7 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, karę pieniężną w kwocie **5 000 zł** stanowiącą dochód budżetu państwa, strona powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie: **NBP O/O Warszawa Nr 59 1010 1010 0006 0622 3100 0000**, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

W myśl art. 94 ww. ustawy, w sprawach dotyczących administracyjnych kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111, ze zm.)

Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, od której zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy naliczane są odsetki za zwłokę.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, ze zm.), art. 127 § 1 i § 2 oraz art. 129 § 1 i § 2 kpa, od niniejszej decyzji stronie postępowania służy prawo odwołania się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa. Na podstawie art. 63 § 1 kpa, podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) wnosi się na piśmie, za pomocą telefaksu lub ustnie do protokołu. Podania utrwalone w postaci elektronicznej wnosi się na adres do doręczeń elektronicznych lub za pośrednictwem konta w systemie teleinformatycznym organu administracji publicznej. Jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej, **podania wniesione na adres poczty elektronicznej organu administracji publicznej pozostawia się bez rozpoznania.**

Z up. Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

Agnieszka Cieślik

Z-ca Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

l. p.
